

מה קורה אצל שפירא?

השאלה הנכונה היא: מה קרה לעי תונאים הכותבים על שפירא? להוציא ידיעה במרום זה לפני חור שיים, ויריעה של דויד ליפקין במ עורב ביום השישי האחרון, כל קשר בין התכונות בעיתונים לבין המציאות הוא מיקרי לחלוטין.

לדוגמה: בהארץ הופיעו כמה פעמי נטונים על חובות החברות של שפירא, שנעו מ-30 ועד 70 מיליון דולר. הבדל קטן. וכאילו גורל החוב כשלעצמו משנה משהו, מבלי שיוצרים איזה ביטחונות יש מולו. באותו העיתון התפרסם כאילו חברת צמיחה, שהיל וותה בשוק האפור לשפירא, הפסיקה באחרונה לתת לו כספים. שוב באותו העיתון, ביום השישי האחרון, נאמר כי בעבר סירבה חברת משקיעי ישראל להלוות כספים לשפירא, ורק בשנה האחרונה הסכימה לתת לו כסף. ובכן: ארבע שיחות-טלפון לארבעה בנקים העלו כי כלל החובות של חביות-שפירא הוא 12 מיליון דולר לבנק

לאומי. תישעה לבנק לפיחות התעשייה, שמונה לפונלים ושיבוע להמחיר. לבנקים לא ידוע על חובות לאחרים בישראל. סירכל החובות: 36 מיליון דולר. הביטחונות הם מעל ומעבר. הלאה: איתן רץ, מבצעי וממנהלי צמיחה, אמר לי כי צמיחה אינה עוסקת כלל בהלוואות. צמיחה פנתה בעבר למיפעל-שפירא וביקשה כי יסכימו שצמיחה תנהל להם תיקי-השקעות. עד היום שפירא לא השיב בחיוב.

הלאה: מאון משקיעי ישראל, המצוי גם בידי הארץ, מראה כי לפני שלוש שנים הילוותה החברה מיליון דולר לחברת נלווים של שפירא (שהחזרה, לפי ההסכם, השנה), ולפני שנה הילוור תה עוד שישה מיליון דולר. ההלוואה אושרה על-ידי רשויות ארצות-הברית, והיא עיסקית ובטוחה. משקיעי ישראל היא שרצתה בה, ולא שפירא. קונצרן נאך הוא בעל חברת משקיעי ישראל. לכוור חברה כושלת לסחר באמריקה. כור רצתה לשווק את תוצרת נלווים של שפירא, שיש לה מכירות של 40 מיליון דולר לשנה, ורווח של שמונה מיליון דולר לשנה. נלווים הסכימה למסור בלעדית את השיווק לכור אבל ביקשה צ'ופר. הסכם על הלוואה נוחה של משקיעי ישראל. מכיוון שעיסקה כוז מהווה עבירה על חוקי נירוד-הערך האמריקאיים (חבריה-בת של כור נוגת הטבה, והתמורה הולכת לחבריה-אם, אין שפירא או כור יכולים לומר את האמת.

דוגמות מעטות אלה כבר מראות כי יש גורם מעוניין, המזין את העיתונים ככוכים. גורם כזה ייתכן ורצונו להכות את מנכ"ל הקורס של בנק המזרחי, אהרון מאיר, שהיה ועורנו ביחסי ידידות עם שפירא, ולשסכך מפרס המקור כוכים על מצב עיסקי שפירא.

בעלי-עסקים שפירא כל קשר למציאות מיקרי לחלוטין...

לעצם העניין: אין לשפירא כל בעיה לצאת מקשייה-הנזילות הזמניים, הנוכיים עים מהקטנת המכירות לערבים בגלל האינתיפאדה. אם יחתום על עיסקת הייצוא האמריקאית הגדולה, או יקח מנלווים הלוואה של המישה מיליון דולר — די בכך. אחת מהשתיים תסי פיק. הרבר יפתור את הבעיות הנוכיות של העסקים, שהם איתנים.

האם יוכלו מיפעלו להמשיך ולהתי קיים אחרי הורדת המכסים בשנה הבאה, ותוך קיום על הייצוא כלכר — זו שאלה אחרת. מה שכורו הוא כי הרבי מגור, שהורה להוציא את שפירא מהכנסת וכוו הכריחו לנהל את עסקיו, עשה מעשה חכם ביותר. אחרי הכל, שלוחו של הרבי מגור, מחליפו של שפירא בכנסת, הרב ישראל פלדמן, של יכול להצביע כמו שפירא. אבל מוח עיסקי, כמו שיש לאברהם שפירא, קשה למצוא.

אבות ובנים

בחירת החברות המישפחתיות, שעב"ר לשליטת הדור השני, מעלה תוצאות מעניינות. העסקים של שורה של מישה פחות-מייסדות ידועות לא צלחו יפה כאשר עברו לניהול הבנים.

לדוגמה: אילון, הרביין, מיי בר, מאיר, שפירא, מושביין, פרומצניק, רובינשטיין, רד זוב, אלר, עובדיה לוי, גולדשטיין. ואפילו במישפחת ברנבוין יש אישיותות רצון מהמצב, ומשנים את מערכת-הניהול.

המשותף לכל העסקים המישפחתיים הללו הוא שיותר מיורש אחד ניהל את החברה העיסקית.

לעומת זאת, בחירת עסקים מישפחתיים שבהם הדור השני האדיר והגדיל את העסק מראה כי ככולם רק יורש אחד ניהל את העסק. לדוגמה: חבמי, אקרשטיין, רקנאטי (כל אחד משי לשת הבנים של ליאון ניהל יחידה נפרדת. דני בישראל, הרי בשווייץ ורפי באמריקה. הצרות באו כאשר היוורשים של דני ורפי ביחד מנהלים את ישראל, ריגר, שרון, קרמרמן, שביט (בומה) נאמן (אייבי).

המסקנה מכל זאת: טוב יעשו יורשי עסקים מישפחתיים אם יקחו מנהל חיי צוני, שינהל את העסק.

אורי פורת והציבור המטומטם

מנכ"ל רשות-השדור, אורי פורת, הצהיר במסיבת-עיתונאים כי הוא נוסע לאולימפיאדה בסיאול כדי לב

מנכ"ל פורת עניין של שיטה

דוק רכישת עודפי ציוד טלוויזיה, שיישארו במקום אחרי גמר האולימפיאדה.

רעיון טוב. הבעיה היא כי אף בורג אחד לא יתאים לישראל. קוריאא מפי עילה ציוד בשיטה האמריקאית, ואילו ישראל בשיטה הגרמנית. אין אף פריט אחד בציוד של שיטה אחת הניתן לשימוש בשיטה השנייה.

אבל מה, אם אפשר לנסוע, למה לא?

מי מדליף מ"בנק לאומי"?

יושבראש דירקטוריון בנק לאומי, ויתר חברי-הדירקטוריון, עברו בדיקה בגלאי-שקר, בניסיון לנלות מי מדליף לעיתונאים חומר פנימי של הבנק בנושאי ההטבות לארנסט יפת ושות'. לא ברור אם חברי-הדירקטוריון הם המדללים. בחומר ההגנה המישפחית שמכין השר יגאל הורביץ נגד תביעת בנק לאומי נגדו על תשלום שני מיליון דולר לבנק, עתיד פרקליטו של הורביץ, חנינא ברנדייס, לטעון כי הבנק הדליף בזדון לעיתונות חומר שתרם להתמוטטות עיסקי הבנקים ומנע הסדר. בין היתר יומנו כתב מעריב: דויד ליפקין, ומנכ"ל לאומי, צדיק בינו, לחקירה כעדים, כדי לבדוק מניין בא החומר שפירס ליפקין.

מדוע לא מראים

(המשך מעמוד 17)

טרה לספל בעניין, נעצר גרסה והפך לעד-מדינה. ארלט הילו נעצרה, מריבל ברחא מבראזיל. היא נעצרה רק לפני כמה ימים בפאראגוואי. המיסטרה טר ענת שיש בידה הוכחות כי הילו מכרה 2000 תינוקות, במחיר של 10 אלפים דולר לילד.

לא סחרתי בתינוקות או בכני אדם, אומרת הילו מתא כילאה למי ראין הבריטי.

אני לא מתביישת במה שעשיתי והייתי עושה זאת שוב, אילו יכולתי. אבל הייתי נותרת באנשים מהימנים יותר לעבוד איתי."

כתב הטלוויזיה הבריטית מחזיק בתינוקת זעירה בורעותיו ונוסע איתה באוטובוס, העובר מבראזיל לפאראגוואי. בדרך זו הועברה גם קרוליין כרונה. זוהי דרך קלה ופשוטה. אין צורך במיסמכים או בברוכן. בפארגוואי קל יותר לאמץ את התינוק, ולהשיג את האישורים הדרושים.

אבל לא רק לצרכי אימוץ נחשפים ילדי בראזיל. כתב הטלוויזיה הבריטית הגיע אל בית-המעצר בריידה-גינירו, שם עצור קנת וולקר, הוורסכסואל אמריקאי, שביחד עם כורווגו הקים בבראזיל עמותה פיקטיבית לאימוץ ילדים בראזיליים. הוא נעצר כאשר ניסה להבריח מבראזיל ילד למטרות הוורסכסואליות.

שחורים מדי מוחזרים

ב קפיצת-דרך חזרת התמונה לרוסילדה, הנוסעת לישראל, כשי היא מצוידת בתעודת-הלידה של בתה וגם כשיבית כידרגלה הקטנטנת. היא נפגשת עם שגריר בראזיל בישראל, המבטיח לעזור לה בכל.

מראים לרוסילדה תמונות של קרר לין, שצולמו יום קודם לכן בלו, ומכינים אותה לקראת פגישה עם התינוקות ואמה המאמצת.

הכתב שואל את סימון תורג'מן, האחוזת בעגלתה של קרוליין, אם היא מדברת אנגלית. מגיע גבר, המתרגם מעברית לאנגלית, והמודיע לסימון תורג'מן כי האשה העומדת לידה היא אמה האמיתית של התינוקת החטופה. סימון אינה מבינה. "כן?" היא שר אל, ואחרי כמה שניות היא מתחילה להבין וממהרת על העגלה לכיוון הבית בשיכון.

רוסילדה רצה אחריה. "אני בטוחה כעת שזו בתי" אומרת רוסילדה הבוכה למצלמה. "היא אמרה לי שלא אוכל לקבל את הילדה, כי הם קנו אותה," היא מוסיפה.

המצלמה קופצת שוב אל מריבל, מי שהיתה ראשה-הרשת בזמן חטיפתה של קרוליין-ברונה. היא נמצאת בארגני טינה עם ידידה, סוחר-סמים. עד-המדנינה מספר למצלמה כי התינוקות היו נוסעים לפאראגוואי במשך שלושה ימים, ומגיעים לשם מותשים. אלה מהם שהיו שחורים מדי היו מוחזרים לב ראויל עוד באותו יום. "זה בדרך כלל מוות בטוח," אמר האיש.

התמונה האחרונה היא של רוסילדה ואמריקו בבית-המישפט העליון-ביש ראל, עם עורכירדינס שימעון שובר ואלי כהן.

"מחכים למישפט שלמה," אומר הקי ריין, "האם תישאר הילדה בישראל או תחזור אל אמה לבראזיל?"

השיבה הביתה

ב עיקבות הצלחתו הבלתי-משוערת של מיבצע הטלוויזיה הבריטית, וחזרתה של הילדה לאמה בבראזיל, הסריטה הטלוויזיה הבריטית סרט מיוחד נוסף על השיבה הביתה.

בסרט זה מופיע הפרופסור חיים בראוטבר, שעשה את בדיקת-הרקמות בישראל, ויש בו גם צילומים מהימים האחרונים בישראל, במלון הילון בירושלים. שתי המישפחות והתינוקות השוכנה. ואחרי-כך תמונות במטוס ודי מון צולה המקבל את פני החוזרים.

תחקיר מעולה, סרט דוקומנטרי כפי שהבריטים יודעים לעשות.

מרוע לא רואים את זה אצלנו? העולם הזה 2660

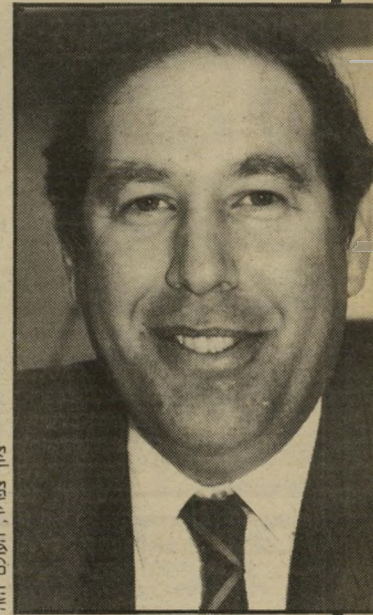
האחים נקאש רכשו את "פרינר"

מיפעל-המיצים פרינר בגליל נרכש מכונס-הנכסים עליירי שותפות של האחים נקאש והמשקיע הישראלי צסקאלה. הם שילמו ארבעה מיליון דולר תמורת המיפעל, שהושקעו בו, עליירי אירונן מושבי-הצפון, 20 מיליון דולר. בשנה האחרונה הופעל המיפעל עליירי עורד-הדין ישראל גפני, ויי צא ב-12 מיליון דולר.

שר-אוצר ניסים הפצרות

המועמד היחירי להתליפו הוא הי מישה-לנציבי-מסה-הכנסה, אברהם צרסתי.

נציב רבינוביץ חיטל את חסכוניותו

משכורת הניתנת לכל מנכ"ל מישרר משלתי. עליו לשלם דמי-מוננות גבוהים לאשתו, שהתגרש ממנה, וכניו. הוא חי עם רואת-החשבון רייטל אבירם, שילדה לו כן, והמשתכרת כשותפה במישרר שטראוס-עוברה.

רבינוביץ סיפר לידידיו כי חיטל את כל חסכוניותו, ואין לו כל אפשרות להמשיך להתקיים במישרה הציבורית.